1963
ଜାନୁଆରୀ, 22

ଏମ୍. ରାମପ୍ପା

ବନାମ

ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ସରକାର

ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଏକ

(ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ବି. ପି. ସିହ୍ନା, ପି. ବି. ଗଜେନ୍ଦ୍ରଗଡକର,

କେ. ଏନ୍. ୱାଞ୍ଚୁ, ଏମ୍. ହିଦାୟତୁଲ୍ଲା

ଏବଂ ଜେ. ସି. ଶାହ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ)

ରାଜ୍ୟ ସେବା - କର୍ମଚାରୀ ବରଖାସ୍ତ - ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ନିଯୁକ୍ତି - ବୈଧତା - ହାଇଦ୍ରାବାଦ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ (ଅନୁସନ୍ଧାନ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ) ଅଧିନିୟମ, 1950 (ହାଇଦ୍ରାବାଦ୍ 1950 ର XXIII), ଧାରା3, 4 - ଆନ୍ଧ୍ର ବେସାମରିକ ସେବା (ଶୃଙ୍ଖଳାଗତ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ) ନିୟମ, 1953 - ରାଜ୍ୟ ପୁନର୍ଗଠନ ଅଧିନିୟମ, 1956 (1956ର XXXVII), ଧାରା 115, 120, 121, 122, 127 I

ଅପିଲକାରୀ ହାଇଦ୍ରାବାଦ ରାଜସ୍ୱ ସେବାରେ ଜଣେ କର୍ମଚାରୀ ଥିଲେ ଏବଂ ପୂର୍ତ୍ତ ବିଭାଗରେ ସରକାରଙ୍କ ଉପ ସଚିବ ପଦବୀରେ ରହିଥିଲେ I ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ସରକାର ଶୃଙ୍ଖଳାଗତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ତଦନ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ I ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହି ଅଭିଯୋଗର ତଦନ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଚାକିରିରୁ ବରଖାସ୍ତ କରିବାକୁ ସୁପାରିଶ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ସୂଚନା ଦେବା ପରେ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ସରକାର ତାଙ୍କୁ ବରଖାସ୍ତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ I ଏହା ପରେ ଅପିଲକାରୀ ଉପରୋକ୍ତ ଆଦେଶ ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ ଆଗତ କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ I ଏହି ଅଦାଲତରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀରାମମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ଅଯୋଗ୍ୟ ଥିଲା, କାରଣ ସେ ହାଇଦ୍ରାବାଦ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁସନ୍ଧାନ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲେ I

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଥିଲା ଯେ, ଏହାର ଧାରା 127 ଆଧାରରେ ରାଜ୍ୟ ପୁନର୍ଗଠନ ଅଧିନିୟମ ଲାଗୁ ହୋଇଥିଲା, ଯଦିଓ ଏହା ହାଇଦ୍ରାବାଦ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ଅଧିନିୟମ, 1950ର କୌଣସି ବିଷୟ ସହିତ ଅସଙ୍ଗତ ଥିଲା I ଧାରା 127 ଏବଂ ଧାରା 122 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ କ୍ଷମତା କାରଣରୁ

1963
ଏମ୍. ରାମପ୍ପା
ବନାମ
ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ସରକାର
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ହିଦାୟତୁଲ୍ଲା

ହାଇଦ୍ରାବାଦ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ନାମ ରଖିବା ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ସରକାରଙ୍କ ପାଇଁ ସକ୍ଷମ ଥିଲା, ଯଦିଓ ସେହି କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇନଥାଇପାରନ୍ତି । ଧାରା 122 ର ଶେଷ ଶବ୍ଦଗୁଡିକ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଧାରା 122 ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି ହୋଇଥିବା ଅଧିସୂଚନା ଉପରେ ବିଦ୍ୟମାନ ଆଇନ ନିଜେ ଏକ ଭିନ୍ନ ଢଙ୍ଗରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ । ଧାରା 122 ଏହିପରି ହାଇଦ୍ରାବାଦ ଅଧିନିୟମକୁ ଧାରା 122 ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଅନୁସାରେ ସମତା ରଖିବାକୁ ବାଧ କଲା । ଅଧିସୂଚନା ପରେ ସେହି ଅଧିନିୟମ ଅଧିସୂଚନା ଅନୁଯାୟୀ ଲାଗୁ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ୱାରା ସେହି ମାତ୍ରା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଧାରା 120 ଅନୁଯାୟୀ ହାଇଦ୍ରାବାଦ ଅଧିନିୟମର ଉପଯୋଜନ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରିବା ପାଇଁ ଏକ ପୂର୍ବ ସର୍ତ୍ତ ନଥିଲା ଏବଂ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି ହୋଇଥିବାରୁ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ହାଇଦ୍ରାବାଦ ଅଧିନିୟମ ଲାଗୁ ହୋଇଥିଲା, ତେଣୁ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀରାମମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ବୈଧ ଥିଲା ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 356/1962 ।

ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 46/1960ରେ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 13 ଡିସେମ୍ବର, 1960ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଅପିଲ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ *ଏ. ଭି. ବିଶ୍ୱନାଥ ଶାସ୍ତ୍ରୀ, ବି. ପାର୍ଥସାରଥୀ* ଏବଂ *ଆର. ବାସୁଦେବ ପିଲ୍ଲାଇ* ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ *ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟର ମହାଧିବକ୍ତା ଡି. ନରସରାଜୁ, କେ. ଆର୍. ଚୌଧୁରୀ* ଏବଂ *ପି. ଡି. ମେନନ* ।

1963, ଜାନୁଆରୀ 22 । ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ହିଦାୟତୁଲ୍ଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ହିଦାୟତୁଲ୍ଲାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା - ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 46/1960କୁ ଖାରଜ କରି 1960 ମସିହା ଡିସେମ୍ବର 13 ତାରିଖରେ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହା ଏକ ଅପିଲ । ଆବେଦନକାରୀ ହେଉଛନ୍ତି ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଅପିଲକାରୀ । ଏହି ଅପିଲରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ସରକାର ଏବଂ ଶୃଙ୍ଖଳାଗତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ଅଧକ୍ଷ, ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ । ଅପିଲକାରୀ ହାଇଦ୍ରାବାଦ ରାଜସ୍ୱ ସେବାରେ ଜଣେ କର୍ମଚାରୀ ଥିଲେ ଏବଂ 1956 ରେ ପୂର୍ତ୍ତ

ବିଭାଗରେ ସରକାରଙ୍କ ଉପ ସଚିବ ପଦବୀରେ ରହିଥିଲେ । ସି. ଆଇ. ଡି. ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଏକ ରିପୋର୍ଟ ଆଧାରରେ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ସରକାର ହାଇଦ୍ରାବାଦ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ (ଅନୁସନ୍ଧାନ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ) ଅଧିନିୟମ, 1950 (ହାଇଦ୍ରାବାଦ ଅଧିନିୟମ ସଂଖ୍ୟା 1950 ର XXIII)ର ଧାରା 4 ଅନୁଯାୟୀ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ଶୃଙ୍ଖଳାଗତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ 19ଟି ଅଭିଯୋଗର ତଦନ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ 1959 ମସିହା ଜୁଲାଇ 11 ତାରିଖରେ ରିପୋର୍ଟ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ୪ଟି ଅଭିଯୋଗ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିବା ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଅଭିଯୋଗ ଯାହା ଲାଞ୍ଚ ଗ୍ରହଣ ଏବଂ ଅଭିଯୋଗ ସଂଖ୍ୟା 14 ଯାହା ସରକାରୀ ନଥି ହେରଫେର ସହିତ ଜଡିତ ଥିଲା, ତାହାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଚାକିରିରୁ ବହିଷ୍କାର କରିବାକୁ ସୁପାରିଶ କରିଥିଲେ । ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ସୂଚନା ଦେବା ପରେ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ସରକାର ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ବରଖାସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଏହା ପରେ ଅପିଲକାରୀ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । ଅପିଲକାରୀ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ହାଇଦ୍ରାବାଦ ସରକାରୀ (ତଦନ୍ତ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ) ଅଧିନିୟମ, 1950 ଅନୁଯାୟୀ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କେବଳ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ ହୋଇପାରେ ଯେଉଁମାନେ 3 ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପାଇଁ ଭାରତର ଇଲାକାରେ ଦୌରା ବିଚାରପତି ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ ନ୍ୟାୟିକ ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ । ସେ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ଯଦିଓ ଶ୍ରୀ ଆର. ଭାସ୍କର ରାଓଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତଦନ୍ତ ଠିକ୍ ଭାବେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଯିଏକି 1959 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 19 ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୃଙ୍ଖଳାଗତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ପରେ ଶ୍ରୀ ଏମ. ଶ୍ରୀରାମମୂର୍ତ୍ତି ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ଯିଏକି ଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତର୍କକୁ ଶୁଣି ରିପୋର୍ଟ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ସେ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀରାମମୂର୍ତ୍ତି ତିନି ବର୍ଷ ଧରି ଦୌରା ବିଚାରପତି ପଦବୀରେ ନଥିଲେ । ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ, ଯାହା ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା, ତାହା ଥିଲା ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀରାମମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅଯୋଗ୍ୟ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା କି ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ରାଜ୍ୟ ପୁନର୍ଗଠନ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏବଂ 1 ନଭେମ୍ବର, 1956 ରେ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି ହୋଇଥିବା ଅଧିସୂଚନାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶରେ ଶୃଙ୍ଖଳାଗତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ହାଇଦ୍ରାବାଦ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ (ଅନୁସନ୍ଧାନ

ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ) ଅଧିନିୟମ, 1950 ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପ୍ରାଧିକାରୀ ଭାବରେ ନାମିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀରାମମୂର୍ତ୍ତି ହାଇଦ୍ରାବାଦ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଯୋଗଯୋଗ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ଥିଲେ । ତଦନୁସାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ ।

ଶ୍ରୀ ବିଶ୍ୱନାଥ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଯୁକ୍ତି ରଖିଥିଲେ ଯେ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀରାମମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ଅକ୍ଷମ ଥିଲା କାରଣ ସେ ହାଇଦ୍ରାବାଦ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁସନ୍ଧାନ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲେ । ଆମେ ହାଇଦ୍ରାବାଦ ଅଧିନିୟମ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ପୁନର୍ଗଠନ ଅଧିନିୟମ, 1956 (ଅଧିନିୟମ ସଂଖ୍ୟା 1956 ର XXXVII) ସହିତ ଜଡ଼ିତ । ପ୍ରଥମ ଅଧିନିୟମର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ଧାରା 3 ଏବଂ 4 ଏବଂ ସେଗୁଡିକ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖାଯାଇପାରେ । ହାଇଦ୍ରାବାଦ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ (ତଦନ୍ତ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ) ଅଧିନିୟମ, 1950ର ଧାରା 3, ଯେତେଦୂର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:-

"3.(1) ଏହି ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଜଣେ କିମ୍ବା ଅଧିକ ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ନେଇ ଏକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଗଠନ କରାଯିବ ।

(2) ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଦସ୍ୟ ଜଣେ ନ୍ୟାୟିକ ଅଧିକାରୀ ହେବେ ଯିଏ ତିନି ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପାଇଁ ଭାରତର ଭୂଭାଗରେ ଦୌରା ବିଚାରପତି ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ………………"

ଧାରା 4 ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:-

"4. ସରକାର, ଏବଂ ଏପରି କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଯଦି କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇପାରେ, ତଦନ୍ତ ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ପଠାଇପାରିବେ ଏବଂ ଜଣେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଅସଦାଚରଣ କିମ୍ବା ଅଦକ୍ଷତା କିମ୍ବା ଅବିଶ୍ୱାସର ଅଭିଯୋଗ ସହିତ ଜଡିତ ଯେକୌଣସି ମାମଲା ରିପୋର୍ଟ କରିପାରିବେ ।"

ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଗଠନ ପୂର୍ବରୁ ଆନ୍ଧ୍ର ରାଜ୍ୟରେ ଅନୁରୂପ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିଲା ଆନ୍ଧ୍ର ବେସାମରିକ ସେବା (ଶୃଙ୍ଖଳାଗତ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ) ନିୟମାବଳୀ, 1953, ଯାହା ସମ୍ବିଧାନର

ଅନୁଚ୍ଛେଦ 309 ର ପ୍ରାବଧାନ ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇଥିଲା I 1 ଅକ୍ଟୋବର, 1953 ରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିବା ସେହି ନିୟମାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଏହା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା:---

"3. (a) ଜିଲ୍ଲା ଏବଂ ଦୌରା ଜଜ୍ ପାହ୍ୟାର ଜଣେ ନ୍ୟାୟିକ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ନେଇ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଗଠିତ ହେବ ।"

(ସର୍ତ୍ତ ବାଦ ଦିଆଯାଇଛି)

ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଛି ଯେ ଶ୍ରୀ ଏମ. ଶ୍ରୀରାମମୂର୍ତ୍ତି ଏହି ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଯୋଗ୍ୟତା ହାସଲ କରିଥିଲେ ।

1 ନଭେମ୍ବର, 1956 ରେ ହାଇଦ୍ରାବାଦ ରାଜ୍ୟର ଅନ୍ୟ ଅଂଶ ଆନ୍ଧ୍ର ରାଜ୍ୟ ସହିତ ମିଶ୍ରଣ ଦ୍ୱାରା ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଗଠନ କରାଯାଇଥିଲା । ରାଜ୍ୟ ପୁନର୍ଗଠନ ଅଧିନିୟମ ଆଇନର ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ପାଇଁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସମନ୍ୱିତ ୟୁନିଟଗୁଡିକରେ ସମାନ ବିଷୟ ଉପରେ ବିବିଧ ଆଇନର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଉପରେ ବିଚାର କରୁଛି । ସେବା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଧାରା 115 ଅଧୀନରେ ଏହା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଦିନର ତୁରନ୍ତ ପୂର୍ବରୁ ଏକ ବିଦ୍ୟମାନ ରାଜ୍ୟର ବ୍ୟାପାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ, ଯାହାର ଅଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକର କିଛି ଅଂଶ ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଯାଇଥିଲା, ସେହି ତାରିଖ ଠାରୁ ଅସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ସେହି ବିଦ୍ୟମାନ ରାଜ୍ୟର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ରାଜ୍ୟର ବ୍ୟାପାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଜାରି ରଖିବେ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ରାଜ୍ୟର ବ୍ୟାପାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡିବ ନାହିଁ। ଏହି ଧାରା ଅଧୀନରେ ଅପିଲକାରୀ ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଭାବରେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ରାଜ୍ୟ, ଯଥା, ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟକୁ ସେବା କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ଧାରା 120 ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ଆଇନ ଉପଯୋଜନ କରିବାର କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା । ଏଥିରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିଲା ଯେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ରାଜ୍ୟର ସରକାର ଆବଶ୍ୟକ କିମ୍ବା ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ରଦ୍ଦ କିମ୍ବା ସଂଶୋଧନ ମାଧ୍ୟମରେ ଏକ ବିଦ୍ୟମାନ ରାଜ୍ୟର ଆଇନର ଅନୁକୂଳନ ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବେ, ଏବଂ ଏପରି ଅନୁକୂଳନ ପରେ, ଏପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆଇନ ଏକ ସକ୍ଷମ ବିଧାନସଭା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ସକ୍ଷମ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିବର୍ତ୍ତନ, ରଦ୍ଦ କିମ୍ବା ସଂଶୋଧନ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ । ଧାରା 121 ଅଦାଲତ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏବଂ ପ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଆଇନଗୁଡ଼ିକର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାର ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କ୍ଷମତା ଦେଇଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ନୂତନ ଭାବରେ ଗଠିତ ଯେକୌଣସି ରାଜ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଇନର ପ୍ରୟୋଗକୁ ସହଜ

କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା କିମ୍ବା ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇ ନାହିଁ, ଯଦିଓ ବିଷୟର ସାରକୁ ପ୍ରଭାବିତ ନକରି । ତେବେ, ଧାରା 122 ନିମ୍ନଲିଖିତ ଭାବରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଛି:-

"122.କୌଣସି ଭାଗ 'C' ରାଜ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଏବଂ କୌଣସି ନୂତନ ରାଜ୍ୟ କିମ୍ବା କୌଣସି ହସ୍ତାନ୍ତରିତ ଅଞ୍ଚଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର, ସରକାରୀ ରାଜପତ୍ରରେ ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ୱାରା ସେହି କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ, ଅଧିକାରୀ କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସୂଚିତ କରିପାରିବେ, ଯିଏ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଦିନଠାରୁ ସେହି ଦିନ ବଳବତ୍ତର ଥିବା କୌଣସି ଆଇନ ଅଧୀନରେ ପ୍ରୟୋଗଯୋଗ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେବେ ଯାହା ସେହି ଅଧିସୂଚନାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରେ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ସେହି ଆଇନ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ହେବ ।”

ପରିଶେଷରେ, ଧାରା 127 ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:-

"127.ଏହି ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅଧିନିୟମରେ ଅସଙ୍ଗତ ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ହେବ ।"

ତେଣୁ ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ ଯେ ରାଜ୍ୟ ପୁନର୍ଗଠନ ଆଇନ, ହାଇଦ୍ରାବାଦ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ (ଅନୁସନ୍ଧାନ ଟ୍ରିବ୍ୟୁନାଲ) ଅଧିନିୟମ, 1950 ରେ ଥିବା ଯେକୌଣସି ବିଷୟ ସହିତ ଅସଙ୍ଗତ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହୁଏ । ଧାରା 127 ଏବଂ ଧାରା 122 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ କ୍ଷମତା କାରଣରୁ ହାଇଦ୍ରାବାଦ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କ ନାମ ରଖିବା ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ସରକାରଙ୍କ ପାଇଁ ସକ୍ଷମ ଥିଲା, ଯଦିଓ ସେହି ପ୍ରାଧିକାରୀ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇନଥାଇପାରନ୍ତି । ଧାରା 122 ର ଶେଷ ଶବ୍ଦଗୁଡିକ "ସେହି ଦିନ ବଳବତ୍ତର ଥିବା କୌଣସି ଆଇନ ଅଧୀନରେ ପ୍ରୟୋଗଯୋଗ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେବେ ଯାହା ସେହି ଅଧିସୂଚନାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରେ ଏବଂ ଏହିପରି ଆଇନର ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଭାବ ରହିବ" ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଧାରା 122 ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି ହୋଇଥିବା ଅଧିସୂଚନା ଉପରେ ବିଦ୍ୟମାନ ଆଇନ ନିଜେ ଏକ ଭିନ୍ନ ଢଙ୍ଗରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ ।

ଶ୍ରୀ ବିଶ୍ୱନାଥ ଶାସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ତର୍କ ଯେ ହାଇଦ୍ରାବାଦ ଅଧିନିୟମକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଯିବା ପୂର୍ବରୁ, ଧାରା 120 ଅନୁଯାୟୀ ଧାରା 3ରେ ନାମିତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଏକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠାପିତ କରି ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଡିବ, ତେଣୁ ଯଦି ଧାରା 122 ଉପରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ଢଙ୍ଗରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇନଥାନ୍ତା ତେବେ ଏହା ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ହୋଇଥାନ୍ତା । ଧାରା 122 ଏହାର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଦ୍ୱାରା

ହାଇଦ୍ରାବାଦ ଅଧିନିୟମକୁ ଧାରା 122 ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି ହୋଇଥିବା ଅଧିସୂଚନା ଅନୁଯାୟୀ ପରିପ୍ରକାଶ କରିଥାଏ । ଅଧିସୂଚନା ପରେ ସେହି ଅଧିନିୟମ ଅଧିସୂଚନା ଅନୁଯାୟୀ ଲାଗୁ ହୁଏ ଏବଂ ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ୱାରା ସେହି ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁକୂଳ ହୋଇଥାଏ । ଆମ ମତରେ ଧାରା 120 ଅନୁଯାୟୀ ହାଇଦ୍ରାବାଦ ଆଇନର ଅନୁକୂଳନ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରିବାର ଏକ ପୂର୍ବ ସର୍ତ୍ତ ନଥିଲା ଏବଂ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି ହେବା ପରେ ହାଇଦ୍ରାବାଦ ଅଧିନିୟମ ଅନୁରୂପ ଭାବରେ ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀରାମମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ବୈଧ ଥିଲା । ଆମେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟରେ ସହମତ । ଅପିଲଟି ବିଫଳ ହୋଇଛି ଏବଂ ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଖାରଜ ହୋଇଛି ।

ଅପିଲ ଖାରଜ ହେଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ),
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।